

March 10, 1985

Excerpts from the Indictment of Mehmet Ali Agca

Citation:

"Excerpts from the Indictment of Mehmet Ali Agca", March 10, 1985, Wilson Center Digital Archive, Archive of the Ministry of the Interior, Sofia, DF-2, t. 5. Obtained by the Bulgarian Cold War Research Group. <https://digitalarchive.umd.edu/document/111713>

Summary:

Conclusions of the Investigation Case #179/1982 against Mehmet Ali Agca. The indictment contains details of the Bulgarian investigation of the assassination attempt against John Paul II.

Original Language:

Bulgarian

Contents:

Original Scan

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

ГЛАВНО СЛЕДСТВЕНО УПРАВЛЕНИЕ

Сл. д. № 179/1982 г. по описа на
 Главното следствено управление - МВР
 на София Братя Мила

ОБВИНИТЕЛНО ЗАКЛЮЧЕНИЕ

по следствено дело № 179/1982 г. по описа на
 Главното следствено управление - МВР

гр.София, 10.03.1985 г.

Подписаният Йордан Орманков, следовател в Главно следствено управление - МВР, след като събрах и анализирах наличните доказателства по следствено дело № 179/1982 г. приемам, че престъпната дейност на обвиняемия МЕХМЕД АЛИ АГДЖА е установена и на основание чл.218 и чл.219 от Наказателно-процесуалния кодекс съставям това обвинително заключение за предаване обвиняемия АГДЖА на съд.

Предварителното производство е образувано на 09.12.1982 на основание чл.176 ал.І, чл.187 т.1, т.2, чл.188, чл.190 и чл.192 ал.ІІ от НПК. Законният повод за образуване на предварителното следствие бяха публикуваните съобщения в печата, за участие на турския гражданин БЕКИР ЧЕЛЕНК /временно пребиваващ в България/ в опита за убийство на папа ИОАН-ПАВЕЛ ВТОРИ на 13 май 1981 г., в който се съдържаха достатъчно данни за основателно предположение, че е извършено престъпление, засягащо интересите на НР България и на български граждани.

ЧЕЛЕНК беше привлечен като заподозрян и на основание чл.205 от НПК спрямо него бе взета мярка за неотклонение "Задържане под стража". В хода на разследването не се събраха данни за привличането му към наказателна отговорност.

При разследването безспорно се установи, че осъдения в Италия турски гражданин МЕХМЕД АЛИ АГДЖА твърди, че при опита му да убие папа ИОАН-ПАВЕЛ ВТОРИ през м.май 1981 г. е бил подпомогнат от българските граждани СЕРГЕЙ ИВАНОВ АНТОНОВ, арестуван в Рим на 25.11.1982 г., ТОДОР СТОЯНОВ АИВАЗОВ и ЖЕЛЪО КОЛЕВ ВАСИЛЕВ и двамата в България.

В хода на предварителното следствие МЕХМЕД АЛИ АГДЖА беше привлечен в качеството на обвиняем за извършени от него престъпления по чл.98 ал.ІІ във връзка с чл.5; по чл.286 ал.ІІІ във връзка с ал.ІІ, чл.5 и чл.116, чл.116 т.9 във връзка с чл.18 по чл.279 ал.І, по чл.316; по чл.286 ал.І във връзка с чл.301 от Наказателния кодекс. Срещу обв.МЕХМЕД АЛИ АГДЖА е взета мярка за неотклонение "Задържане под стража" при условията на чл.268 ал.ІІІ от НПК.

На обв.МЕХМЕД АЛИ АГДЖА беше упълномощен като служебен защитник адвокатът от Адвокатско бюро за работа в чужбина и с чужденци СТОЯН ОБРЕТЕНОВ.

В съответствие с чл.176 от НПК, при провеждане на предварителното разследване е упражнявано ръководство и надзор от Главната прокуратура на НР България.

X

X

X

След обстойно проучване на всички събрани по следствено дело № 179/1982 г. доказателства, приемам за установена следната фактическа обстановка и правя произтичащите правни изводи и констатации:

На 13.05.1981 г. в 17.19 часа на площад "Свети Петър" в Рим, на територията на Държавата Ватикана беше тежко ранен папа ИОАН-ПАВЕЛ ВТОРИ - Глава на Римо-католическата църква. Извършителят на опита за убийство беше задържан с документи за самоличност на името на МУСТАФА АЛИ АГДЖА - турски гражданин, разследван в Турция за извършено през 1979 г. убийство, избягал от затвора "Картал Малтепе" и издирван от ИНТЕРПОЛ.

По време на проведеното от италианските органи разследване и пред съда, АГДЖА категорично е твърдял, че е действувал сам и е извършил престъплението в резултат на идейно-верска екзалтация и стремеж за личностна самоизява. АГДЖА се позовал на написаното от него през ноември 1979 г. писмо до вестник "Миликт" двусмислена закана и решение да убие папата. Текстът на писмото е следният:

"Поради това, че западните империалисти се страхуват от създаването на една нова, мощна политическа, военна и икономическа сила между Турция и братските ислямски страни в Средния Изток, бързат да изпратят в Турция замаскирания верски лидер ИОАН-ПАВЕЛ ВТОРИ.

Ако това ненавременно и безмислено посещение не се отмени, определено заявявам, че ще убия папата. Това е единствената причина, която ме накара да избягам от затвора. Освен това, ще се потърси сметка на САЩ и Израел като източници на натиск.

Моля не преувеличавайте нещата, искам безкръвно,
негласно и предстои бягство.

С уважение МЕХМЕД АЛИ АГДЖА".

Подпис /том II, л.л.15 и 16/

При претърсването в стаята в хотел "Иза" в Рим, където АГДЖА е бил отседнал, е намерено писмо, в което той отново собственооръчно заявява, че ще стреля срещу папата в знак на протест срещу ООН и западния империализъм.

Италианските съдебни органи не откриха доказателства за съществуване на съучастници и организиран заговор при подготовката и извършването на това престъпление. След кратко предварително разследване, с присъда от 22.07.1981 г. състав на Римския наказателен съд призна МЕХМЕД АЛИ АГДЖА за виновен и му наложи наказание "Доживотен затвор", при първоначален режим на едногодишна пълна изолация.

През м.октомври 1981 г. АГДЖА е направил изявления пред Зам.-генералния прокурор ФРАНКО СКОРЦА, че иска пред журналисти да съобщи някои допълнителни данни във връзка с извършването на опита за убийство срещу папата. Искането му за присъствие на журналисти е било отклонено, но Генералната прокуратура на Рим е възложила на съдия-следователя ИЛАРИО МАРТЕЛА да проведе ново разследване по повод опита за убийство на папа ЙОАН-ПАВЕЛ ВТОРИ.

В началото на м.декември 1981 г. съдия-следователя ИЛАРИО МАРТЕЛА започнал да разпитва МЕХМЕД АЛИ АГДЖА в затвора "Асколи Пичено", където той по това време е изтърпявал наложеното му наказание. В края на м.декември 1981 г. МЕХМЕД АЛИ АГДЖА с разрешение на съдия-следователя е бил посетен в затвора от

представители на италианските тайни служби. Те приканили АГДЖА към "сътрудничество с италианското правосъдие, за да каже истината и му обещали, че ако направи това, ще получи протекция аналогична на онази, която италианските закони предвиждат за разкажители се терористи /протокол за разпит на АГДЖА от 17.10.1983 г. т.V л.л.169-205 и т.VII л.л.169-205/.

От края на 1981 г. преди да изтече едногодишната изолация, наложена с присъда, режимът на АГДЖА в затвора бил изменен. Той получил възможност да гледа телевизионни програми и да чете вестници /протокол за разпит на АГДЖА от 17.10.1983 г. т.V и т.VII същите листове/. Той най-активно използвал тази възможност за събиране на информация за съставяне на неверни показания или коригиране на вече дадени такива.

След единадесет месеца от започването на новото разследване по опита за убийство на папа ИОАН-ПАВЕЛ ВТОРИ, при разпита му на 29.10.1982 г. обв.АГДЖА споменал за първи път за българския гражданин с псевдоним "СОТИР КОЛЕВ" и неизвестно за обвиняемия местожителство с твърдението, че същият го е подпомагал при извършване на престъплението. За "КОЛЕВ" обвиняемия АГДЖА съобщил, че същият през 1981 г. е работил в Рим. На 08.11.1982 г. АГДЖА разпознал в предявения му от МАРТЕЛА албум за разпознаване на лица по фотоснимки "СОТИР КОЛЕВ", "БАЙРАМИЧ" и "СОТИР ПЕТРОВ", като съобщил на съдия-следователя, че това са български граждани работили през 1981 г. в Рим. В протокола за разпознаване обвиняемия не посочил местожителството на лицата, разпознати от него.

Разпознатите от АГДЖА лица са съответно ТОДОР СТОЯНОВ АЙВАЗОВ, СЕРГЕЙ ИВАНОВ АНТОНОВ и ЖЕЛЪО КОЛЕВ ВАСИЛЕВ. АЙВАЗОВ е

работил като касиер в посолството на НРБ в Италия, ВАСИЛЕВ е работил като секретар на военния аташе в посолството на НРБ в Италия, а АНТОНОВ е бил служител в представителството на БГА "Балкан" в Рим.

ТОДОР АЙВАЗОВ и ЖЕЛЪО ВАСИЛЕВ се ползували с дипломатическия имунитет като административно-технически персонал, съгласно член 27 т.2 на Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 1916 г. По това време и двамата били в София, първият за регулярния годишен отчет, вторият поради прекратяване на мандата му през м.август 1982 година.

На 25 ноември 1982 г. съдия-следователя МАРТЕЛА издаде заповед за арестуването на АНТОНОВ. На път за работата му АНТОНОВ беше арестуван и откаран в затвора "Ребибия".

На 05.11.1982 г. ТОДОР АЙВАЗОВ е дошъл в НРБ по служебни въпроси. На 26.11.1982 г. същият е трябвало да се завърне в Италия. След задържането на АНТОНОВ, АЙВАЗОВ отложи пътуването си за Рим, което трябваше да извърши със самолет на БГА "Балкан" и за който имаше резервирано място /копие от самолетен билет том 20 л.112/.

В резултат на това и умишленото изтичане на следствена тайна в Италия, САЩ и други страни на Запад започна враждебна кампания срещу България, като бяха предприети конкретни враждебни действия.

Предварителното следствие по дело № 179/1982 г. трябва да даде обоснован и недвусмислен юридически отговор на следните основни въпроси:

1. В извършването на престъплението участвували ли са АНТОНОВ, АЙВАЗОВ и ВАСИЛЕВ?

2. Какво цели АГДЖА с клеветническите и провокационни действия по отношение на български граждани и държава?

3. Какви други действия е завършил АГДЖА, които могат да се квалифицират като престъпления, засягащи интересите на НРБ и български граждани?

Назначената с мое постановление група следователи проучи голямо количество доказателствен материал за изграждане и проверка на общи и частни следствени версии по отделните теми и въпроси, които са предмет на изследване и доказване в процеса.

От 03-17.10 и от 06-09.12.1983 г. бяха проведени в условията на международни следствени поръчки, разпити на обв. МЕХМЕД АЛИ АГДЖА. Въз основа на неговите твърдения и на други събрани данни бяха извършени множество проверки и издирени доказателства, доказващи или опровергаващи обясненията му. Бяха придобити и материалите от проведеното в Италия следствие от съдия-следователя ИЛАРИО МАРТЕЛА.

В хода на разследването се събраха и анализираха неопровержими доказателства по повдигнатите срещу МЕХМЕД АЛИ АГДЖА обвинения.

РАЗДЕЛ ПЪРВИ

По обвинението по чл.98 ал.2 във връзка с чл.5 от НК.

Обвиняемият МЕХМЕД АЛИ АГДЖА се е формирал като личност в националистическа среда. Израснал в областта Малатия, в Турция, известна със силното влияние на фашистката организация Партия на националистическото движение и нейната ударна сила "Сивите вълци" организирали многобройни националистически погроми, АГДЖА е възпитан от лидерите им. Водачът на военизираната организация на Партията на националистическото движение "Сивите вълци" ОРАЛ

е извършвал действия с цел да предизвика чужди държави, държавни институции, обществени групи и чужди граждани да извършват враждебни действия спрямо Народната република.

Доказателство за извършеното от обвиняемия престъпление са предприетите в различни части на света враждебни действия срещу НРБ в резултат на клеветническите и провокационни действия на АГДЖА.

В реч пред италианския парламент през декември 1982 г. тогавашния военен министър ЛАГОРИО обвини България в "извършване на акт на война в мирно време" /приложение т.2-5/. По решение на италианското правителство, италианският посланик в София беше "извикан за консултации в Рим" и реципрочна мярка беше предприета и от нашето правителство, в резултат на което в продължение на близо две години дейността на дипломатическата ни мисия беше затормозена.

Пред представителството на БГА "Балкан" в Рим екзалтирани тълпи проведоха демонстрации и отправиха хули и закани към българската държава и нейните представители, което затрудни работата на представителството /том 22 л.4/.

Финансираните от ЦРУ радиостанции "Свободна Европа" и "Свобода" започнаха масирана пропагандна против НРБ /том 3 л.л.30-100/, а печатните средства за масова информация в Италия и други западни страни започнаха да публикуват клеветнически и неверни твърдения за НРБ и нейните институции /приложения към следственото дело 1 и 2/. България беше обвинена в отвличането на АЛДО МОРО и ДОЗИЪР; в извършването на терористичния акт на Олимпийските игри в Мюнхен през 1976 г.; в убийството на АБДИ ИПЕКЧИ; в незаконна търговия с наркотици и оръжие; в предлагане на СССР на плацдарм

за нахлуване в Турция, Гърция и Югославия; в убийство на емигрирали български граждани; шпионаж в редица страни и опити за дестабилизиране на съществуващия обществен строй и т.н./том 22 л.л.30-100/.

На 28.06.1984 г. Сенатът на САЩ гласува резолюция да се прекратят търговските отношения с България и да се провъзгласи нашата страна като "организатор на тероризъм"/том 22 л.л.30-109/.

Под натиска на САЩ, през периода 1982-1985 г. някои западни концерни и фирми /напр.шведския концерн "Ериксон"/ ограничиха или прекратиха търговските си отношения с нашата страна /том 22 л.л.30-100/.

Редица бивши български граждани също започнаха да клеветят и да настройват западното обществено мнение срещу Народната република. Лицата ВЛАДИМИР КОСТОВ, СТЕФАН СВРЪДЛЕВ, ЙОРДАН МАНТАРОВ, ВЕЛИЧКО ПЕИЧЕВ и др.се присъединиха към клеветническите действия на обвиняемия АГДЖА и започнаха да разпространяват неверни твърдения срещу НРБ /том 22 л.л.30-100/.

РАЗДЕЛ ВТОРИ

По обвинението по чл.286 ал.3, ал.2, чл.5 и чл.116 т.9 във връзка с чл.18 от Наказателния кодекс.

Пред римското и българското следствие обв.АГДЖА твърди, че е влязъл в България в първите дни на м.юли 1980 г. Тук той се бил срещнал с ЙОМЕР МЕРСАН, който го приел и настанил при себе си в стая 911 на х."Витоша-Ню Отани". Дал му пари, Уредил му престоя в НРБ като турист /а не като транзитник, задължен да напусне НРБ за определен срок/. Провел в негово присъствие множество телефонни разговори. Показал му в хотела турския гражданин БЕКИР ЧЕЛЕНК и т.

Обвиняемият твърди, че в периода между 15 и 20 юли се срещнал с БЕКИР ЧЕЛЕН в София и тогава "идеята за атентат срещу папата се превърнала в реалност" /т.4, т.7/.

Пак по негови твърдения, в София, АГДЖА контактувал със сирийския гражданин ХАМУД КАРИМ, студент по журналистика в Софийския университет, който бил тясно свързан с българските специални служби. Този КАРИМ предотвратил санкциониране на АГДЖА от български гранични служители поради носенето на голяма сума валута и фалшив паспорт /т.4 - т.7/.

Събраните по следственото дело доказателства категорично опровергават горните обяснения на обвиняемия, които целят да заангажират на българска територия лица и институции в подпомагане нелегално местоживеене и подготовка на терористични акции.

Видно от граничен статистически картон /т.16 л.14-17/ ИОГИНДЕР СИНГ, идентифициран впоследствие като обвиняемия АГДЖА, е влязъл в НР България на 23 юли 1980 г. в 03,30 часа. Това се потвърждава и от показанията на свидетеля АЛЕКСАНДЪР АЛЕКСАНДРОВ, служител на ГКПП "Капитан Андреево" саморъчно попълнил този картон /протокол за разпит том 14 л.126-130/, както и от приложения дневник на дежурствата на ГКПП /том 16 л.73-76 и приложение 1/ и от заключението на извършената съдебно-графологическа експертиза /том 16 л.18-59/.

Обв.АГДЖА умишлено "изтегля" действителните си срещи с ИОМЕР МЕРСАН в София на по-предни дати, освен с посочената и поради други цели: да прикрие действителното си местопребиваване за тези 20 дни; да прикрие лицата, с които е бил през тези 20 дни; да обвини българските власти за "толерантно отношение към лице с фалшив паспорт; да "създаде" период от време, който да е достатъч-

НО ДЪЛЪГ ЗА ПОДГОТОВКА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА АТЕНТАТА.

Категорично беше доказано, че през този период БЕКИР ЧЕЛЕНК не е бил в България. Свидетелят е влизал в НРБ и се отправил за гр. Варна на 24.02.1980 г. т.е. далеч след 15-20 юли, както твърди обвиняемият /протокол за разпит на свидетеля ЧЕЛЕНК т.10, т.17 л.9-40, т.17 л.70, т.14 л.116-122, т.14 л.79-99/.

Доказано беше също така, че лице с имена ХАМУД КАРИМ, АМУД КАРИМ, ХАМУД КЕРИМ и всякакви възможни подобни съчетания на имена не е пребивавал на територията на страната през 1980 г. /писмо на под.72800-МВР т.21 л.1/, писмо №___ на Софийски университет "Кл.Охридски" /т.21 л.3-4/ и писмо на Института за чуждестранни студенти "Г.А.Насър" /т.21 л.2/.

От ксерокс-копие на паспорта на ЙОМЕР МЕРСАН /т.22 л.123-154 е видно, че той наистина е влязъл на 04.07.1980 г. с кола през ГКПП "К.Андреево", пристигнал е в София и след пренощуване в стая 602, а не № 911, както твърди АГДЖА /т.22 л.175-180 и л.185/. На 05.07.1980 г. същият отпътувал със самолет за ФРГ.

Следователно, вън и независимо от категоричната доказаност на отсъствието в първите дни на юли 1980 г. на АГДЖА в София дори той да е бил тук, ЙОМЕР МЕРСАН не би имал физическа възможност и реално време да извърши за него всички онези неща, които АГДЖА твърди.

Обвиняемият МЕХМЕД АЛИ АГДЖА, в стремежа си да бъде убедителен, лъжливо твърди при изпълнението на международната следствена поръчка през м.октомври 1983 г. и по-късно през м.декември с.г. , че по поръчение на служителя в съветското посолство в Техеран, Иран, ВЛАДИМИР КУЗИЧКИН, се е свързал в София със служител на българските специални служби МАЛЕНКОВ:

"Аз потърсих МАЛЕНКОВ в един хотел в София, може би "Берлин". Когато успях да го намеря в горепосочения хотел, той ми каза, че ме е търсил, знаейки че моето име е ЙОГИНДЕР СИНГ. Тази среща стана, ако добре си спомням, към 07.-08.юли 1980 г... Трябваше да се свържа с МАЛЕНКОВ за помощта, която можех да получа в България тъй като ме издирваха и за евентуални контакти с българските тайни служби"/протокол за разпит т.4 л.42-70 т.6 л.44-72/.

В хода на разследването се събраха неопровержими доказателства, които документираха различна от твърдяната от АГДЖА фактическа обстановка. Беше установено, че лице на име МАЛЕНКОВ не е отседало в хотел "Сердика" /в близост до ресторант "Берлин", разпознат по снимки от обвиняемия АГДЖА/, че такова лице не е пътувало през м.юли 1980 г. до Букурещ, че такова лице не е известно на ЙОМЕР МЕРСАН и на БЕКИР ЧЕЛЕНК /т.21 л.8-195/.

След извършените проверки и събраните писмени и веществени доказателства, по време на следствената поръчка в Рим през м.декември 1983 г., на обвиняемия АГДЖА беше предоставен албум за разпознаване на лица по снимки. Обвиняемият се запозна неколккратно с предявените му фотоснимки и не разпозна нито едно лице. Той не разпозна ВЛАДИМИР АНДРЕЕВИЧ КУЗИЧКИН, бивш съветски гражданин, потърсил през м.юли 1983 г. политическо убежище в Англия. Обв.АГДЖА беше опроверган и от различията в соматичните данни на КУЗИЧКИН и описвани от обвиняемия лице - разлика във възрастта над 10 години и разлика в ръста над 20 сантиметра.

След като беше категорично опроверган, обвиняемият АГДЖА се принуди да признае пред италианския съдия-следовател МАРТЕЛА, че излъгал за фабулата за някакви свои взаимоотношения с лица на имена МАЛЕНКОВ и КУЗИЧКИН.

26

21

От извършените проверки в граничните статистически карти и хотелската и друга адресна регистрация, не се установи лице на име ОРАЛ ЧЕЛИК /с това или с твърдените от АГДЖА други имена на ЧЕЛИК - ХАРУН ЧЕЛИК или АЙДЪН ИЪЛДЪЗ/ да е влизал през 1980 г. на територията на НРБ /т.22 л.213-242/. В своите показания пред следствието свидетелите ТОДОР АЙВАЗОВ и БЕКИР ЧЕЛЕНК обясняват, че никога не са познавали, не са срещали и не са контактували с лице с такива имена.

От проведеното разследване се доказва по категоричен начин, че ТОДОР АЙВАЗОВ не знае говоримо или писмено английски език, а БЕКИР ЧЕЛЕНК не владее български език, поради което остава без потвърждение твърдяното от обвиняемия АГДЖА за връзка помежду им чрез използване на английски, турски и български език. Както ще се види по-долу, това се отнася и до свидетелят по делото ЖЕЛЪО ВАСИЛЕВ.

На 30.08.1980 г. АГДЖА с паспорта на ИОГИНДЕР СИНГ напуска през ГКПП "Капитан Андреево" страната в 23.30 часа, получава от турската мафия нов фалшив паспорт на името на ФАРУК ИОЗГЮ и на 31.08.1980 г. отново влиза, за да продължи и премине транзит за СФРЮ. През територията на съседната държава обв.АГДЖА преминава с кратък престой от два дни и се отправя за Западна Европа, където е укриван от различни престъпни организации и от чужди западни специални служби, е пребивавал свободно девет месеца, независимо от активното му търсене от ИНТЕРПОЛ.

Обвиняемият АГДЖА твърди, че в средата на м.ноември 1980 г. от гр.Комо, Италия се е обадил по предадения му в София телефон и установил контакт със СОТИР ПЕТРОВ /ЖЕЛЪО ВАСИЛЕВ/, който бил напълно в течение за причината за пристигането му в Италия и

27

22

за истинското му име. След второ обаждане по телефона, станало в Рим около 27-28.11.1980 г., двамата се срещнали в кафе "Доне" на ул. "Венето". Обвиняемият изобщо не може да обясни как са се разпознали двамата, независимо от конкретните въпроси в тази насока. Веднага трябва да се подчертае, че ЖЕЛЪО ВАСИЛЕВ не знае английски език /протокол за разпит т.12 л.1-77, т.20 л.37-42/.

На тази среща СОТИР ПЕТРОВ бил казал на АГДЖА, че в "момента за мен няма нищо за правене в Рим, с подразбиране във връзка с атентата срещу папата и затова ме подкани да отида в друга страна...".

Обясненията на обвиняемия АГДЖА се опровергават не само от наличните доказателства по делото, но и от логическото разглеждане на нещата:

- при наличието по това време в Рим на БАЙРАМИЧ/АНТОНОВ който би могъл да откара атентатора с кола;

- при "наличието" на оръжие в българите;

- при възможността да се докара дипломатически камион

ТИР и

- при ежеседмичните излизания на папата на площад "Св.Петър", т.е. при наличието на същите условия и предпоставки, които уж били съществували в деня на атентата, нищо не е пречило да се пристъпи в близките десетина дни към изпълнение на убийството /няма логика да се чака още осем месеца!/.

Освен това е нелогично да бъде изпращан АГДЖА "в друга страна" /нещо, което и впоследствие му "предлагали българите и той изпълнявал"/, след като е известно, че АГДЖА е търсен от ИНТЕРПОЛ и интензивното му движение в страните на Западна Европа крие опасност от арестуването му.

28

23

В обясненията си АГДЖА посочва, че в края на м.ноември 1980 г. в ресторант "Пикадили" се състояла нова среща със СОТИР ПЕТРОВ, на която присъствували СОТИР КОЛЕВ и непознато до момента лице на име БАЙРАМИЧ /т.е. идентифицираните от МАРТЕЛА АЙВАЗОВ и АНТОНОВ/. От този момент нататък обвиняемият лъжливо обяснява за множество срещи с тримата българи или поединично с тях.

Последвали посещения на АГДЖА в дома на АЙВАЗОВ - ул."Фернандо Галиани" № 36, етаж III. За връзка с дома на КОЛЕВ-АЙВАЗОВ му били предадени от ПЕТРОВ-ВАСИЛЕВ /защо от него, а не директно от КОЛЕВ?/ два телефонни номера - 327-26-29 и 327-29-70.

Във връзка с посещението на АГДЖА в дома на КОЛЕВ-АЙВАЗОВ обвиняемият обяснява, че първият път бил придружен от ВАСИЛЕВ, а след това се придвижвал до "Галиани" без придружител, но винаги с такси.

Обвиняемият АГДЖА в обясненията си допуска съществени неточности и непълноти при описване на вратата на сградата на № 36 на разположението на стълбите и асансьора в сградата, на вратата на жилището на АЙВАЗОВ, на съществуващите табелки с имена. При проведения му през октомври 1983 г. разпит в Рим той отказа да направи графична илюстрация на всички "описани" от него елементи и не може да обясни кога и как е разбрал, че търсеният от него в сградата СОТИР КОЛЕВ живее в квартира, на чиято врата има надпис "АЙВАЗОВ".

При разпита на 28.12.1982 г. АГДЖА потвърди, че апартаментът на АЙВАЗОВ е на първия етаж - "въпреки че трябваше да се изкачвам, не използвах асансьора". При разпита, проведен при изпълнение на следствена поръчка на 11.10.1983 г., за да оправдае обърканите си обяснения за разположението апартамент-стълби,

обвиняемият АГДЖА твърди:

"Изтъквам, че аз никога не съм използвал стълбата, за да достигна до апартамента на СОТИР КОЛЕВ, а винаги съм използвал асансьора"/т.5 л.13-51, т.7 л.13-51/.

Пак за да оправдае, сега пък лъжливите си твърдения, че се е качвал с асансьора, обвиняемият АГДЖА твърди, че апартаментът на АЙВАЗОВ е на третия етаж и лъже, защото апартаментът е на втория етаж.

При саморъчното изписване името на улицата, АГДЖА го изписва с двойно "л", вместо с едно, както е на всички табели на улицата /фотоснимка на указателната табела на ул."Галиани" /т.22 л.12-21/. При справка с Римския телефонен указател от 1982-1983 г. стр.87 се вижда, че там е допусната същата грешка, което е доказателство, че обвиняемият лично се е заблудил или е бил заблуден /т.22 л.119-122/.

Обвиняемият АГДЖА и пред италианското и пред българското следствие твърди, че е ходил в дома на КОЛЕВ-АЙВАЗОВ винаги през нощта и с изключение първия път, когато е бил с ПЕТРОВ-ВАСИЛЕВ винаги е ползвал такси за пристигане пред входа. Самият той твърди, че улицата му е известна като еднопосочна.

Лъжливостта на обясненията на обв.АГДЖА и умисъла му за набеждаване се потвърждават категорично при проведения в Рим следствен експеримент за разпознаване на предмети - на 06.11.1983 година АГДЖА беше пропуснат пеше по ул."Галиани" и той посочи срещуположния № 31 като твърдения от него № 36.

Ако неговите обяснения бяха верни, той не би допуснал този съществен пропуск с объркване на посоките в двете страни на улицата. Лъжите на обвиняемия се опровергават и от разпитите на

свидетеля ТОДОР АЙВАЗОВ.

В края на м.март или началото на м.април 1981 г., според обясненията на АГДЖА, в хотел "Шератон" в Цюрих - Швейцария, се била състояла среща между него, БЕКИР ЧЕЛЕНК, ОРАЛ ЧЕЛИК и идейния ръководител на "Сивите вълци" МУСА СЕРДАР ЧЕЛЕБИ.

Обвиняемият заявява:

"По време на срещата, предмет на същата беше изключително атентата срещу личността на папата: БЕКИР ЧЕЛЕНК заяви, че българските тайни служби щели да му изпратят сумата от три милиона германски марки за заплащане на посочения атентат ... за предаването щял да се погрижи сам той, като изпрати сумата лично на МУСА СЕРДАР ЧЕЛЕБИ който изпълняваше ролята на посредник между самия ЧЕЛЕНК и мен и ЧЕЛИК. Искам да подчертая, че тази уговорка не беше нищо друго освен осъществяване на онова, което предварително беше казал в София на мен, ЧЕЛИК и ЧЕЛЕНК сами СОТИР КОЛЕВ, според който въпросната сума щеше да бъде дадена от българските тайни служби на БЕКИР ЧЕЛЕНК...".

С тези лъжливи твърдения, които се опровергават от разпитите на свидетелите БЕКИР ЧЕЛЕНК и МУСА СЕРДАР ЧЕЛЕБИ /протоколи за разпит т.10 л.1-302, т.12 л.92-227/, обвиняемият АГДЖА умишлено набеждава български граждани като организатори на терористични действия.

Този умисъл на обв.АГДЖА намира потвърждение и в други негови многобройни лъжи, някои от които са следните:

- АГДЖА твърди, че телефонния номер 85-64-38 му е бил даден от ПЕТРОВ-ВАСИЛЕВ, за да се свързва с ОРАЛ ЧЕЛИК; АГДЖА веднъж го използвал и след като се обадил АНТОНОВ той го свързал с ЧЕЛИК, това било телефон на бюро на "Балкантурист".

По-късно АГДЖА е бил принуден да признае, че никога не е получавал от ВАСИЛЕВ и не се е свързвал с АНТОНОВ и ЧЕЛИК по

този телефон: номерът е бил научил по време на разпит от съдия-следователя МАРТЕЛА, когато последният се отделил за малко от кабинета, АГДЖА получил от преводачката г-жа МАСАЛА телефонния указател на Рим и успял да направи бърз преглед, да намери и запомни телефонните номера на български представителства;

- Обв. АГДЖА твърди, че е посещавал АНТОНОВ в представителството на БГА "Балкан" в Рим, като дори обяснява, че може да разпознае една от служителките.

По-късно призна, че е лъгал и адреса, и телефонния номер на представителството е научил при посочения вече случай на разпит;

- След разпознаването на 08.11.1982 г. на снимки на тримата българи, АГДЖА лъжливо твърди, че АЙВАЗОВ е лицето, което е заснето в гръб в момент на бягство от площада.

След пресконференцията на 17.12.1982 г. в София, на която АЙВАЗОВ беше видян от присъстващите журналисти и образа му обиколи средствата за масова информация, АГДЖА призна лъжата си и обясни, че бягащото лице е ОРАЛ ЧЕЛИК;

- АГДЖА твърдеше първоначално, че СЕРГЕИ АНТОНОВ е присъствувал на площада в момента на атентата.

По-късно, когато е бил информиран за твърдото алиби на АНТОНОВ и промени обясненията си каза, че се е разделил с него около 16.00 часа като се договорили да се срещнат след атентата пред канадското посолство, за да може АНТОНОВ да помогне на него и ЧЕЛИК да се доберат до камиона ТИР;

- Обв. АГДЖА обстоятелствено обяснява за посещенията си в дома на АНТОНОВ в Рим, за запознанството си още от м. януари 1981 г. с РОСИЦА АНТОНОВА, за същественото от организаторска

гледна точка съвещание на ул. "Пола" № 29 на 10.05.1981 г., когато са били тримата българи и АГДЖА и ОРАЛ ЧЕЛИК.

По-късно, също информиран за развитието на следствието и от установената истина относно присъствието на РОСИЦА АНТОНОВА по това време в София неразпознаването на АНТОНОВА при разпита през м. октомври 1983 г. и неточностите в описанието на апартамент на АНТОНОВ, обвиняемият АГДЖА беше принуден да признае, че никога не е познавал РОСИЦА АНТОНОВА, не е ходил в дома на СЕРГЕИ АНТОНОВ и че част от малките истини в твърдяното в това отношение е научил от телевизията и вестниците;

- АГДЖА е разпознал по снимка и българския дипломат ИВАН ДОНЧЕВ, за когото разказал подробно как е бил организиран и планиран атентат срещу полския гражданин ЛЕХ ВАЛЕНСА при посещението му в Рим през м. януари 1981 година.

Впоследствие обвиняемият АГДЖА призна, че никога не е познавал това лице и за опознаването била спомогнала грешка на следователите ИМПОЗИМАТО и ПРИОРЕ, които споменали името на ДОНЧЕВ по време на разпит.

Неверността на тези обяснения на обвиняемия МЕХМЕД АЛИ АГДЖА се доказва от протоколите на разпит на свидетелите АНТОНОВ, АЙВАЗОВ, ВАСИЛЕВ, РОСИЦА АНТОНОВА, ДЖАДЖЕВ, СТАТЕЛОВА, документи от хотел в Нова Градишка /т.18 л.6-12/, писмо на 32 ЕСПУ София /т.18 л.26/ и протокол от заседание на СКЛ /т.18 л.23-25/.

Невярността на обясненията на обвиняемия се доказва и от съдържанието на намерените и иззетите от килията в затвора "Ребибия" 5 /пет/ листа, саморъчно изписани. На тях АГДЖА си е записвал третираните по време на разпитите теми с цел да ги запомни и да не влиза в противоречия при извършваното набедяване.

Независимо от това умишлено толерирано от италианските затворнически власти поведение на АГДЖА, грешките, непълнотите и противоречията в обясненията му остават и доказват престъпната му дейност по набедяването и представянето на неистински доказателства срещу българските граждани СЕРГЕЙ ИВАНОВ АНТОНОВ, ТОДОР СТОЯНОВ АЙВАЗОВ, ЖЕЛЪО КОЛЕВ ВАСИЛЕВ и ИВАН ТОМОВ ДАНЧЕВ.

Умисълът в действията на обвиняемия МЕХМЕД АЛИ АГДЖА особено проличава при изследването на наличните данни и доказателства относно служебната заангажираност и алибито на българските граждани АНТОНОВ, АЙВАЗОВ и ВАСИЛЕВ в дните 10, 11, 12 и 13 май 1981 г. и свързването на тези доказателства с лъжливите твърдения на АГДЖА.

Обвиняемият АГДЖА твърди и съдия-следователя МАРТЕЛА приема твърдяното като доказано /л.1024-1032 от неговото заключение т.105 л.219-227 и т.126 л.180-182/, че сутринта на 10.05.1981 АГДЖА се е срещнал на пл."Индепендиенца" с ОРАЛ ЧЕЛИК и АЙВАЗОВ и след това са отишли в хотел "Имка", откъдето АЙВАЗОВ резервирал стая в друг хотел "Иза" на името на ФАРУК ЙОЗГЮН, употребявайки перфектен италиански език. Тримата разговаряли помежду си на английски език и се разделили след около един час.

Тримата отново се срещнали в 15.00 часа, откъдето се отправили да извършат оглед на площад "Свети Петър", използвайки лек автомобил "Фиат"-124.

Вечерта на същия ден АГДЖА и ЧЕЛИК се срещнали с тримата българи отново в един и същ ресторант до гара "Термини". На тази среща била уточнена ролята на АНТОНОВ като шофьор, споменала се наличността в Рим на дипломатически камион ТИР и ВАСИЛЕВ уведомил атентаторите, че френските и румънски специални служби са узнали

34

29

за подготовката на атентат срещу папата.

Неверни обяснения на обвиняемия АГДЖА за деня 10 май 1981 г. се оборват от следните доказателства:

- протоколи за разпит на свидетелите АНТОНОВ, АЙВАЗОВ и ВАСИЛЕВ;

- противоречия и непълноти в обясненията на АГДЖА в протокол за разпит от 30.06.1983 г.: той твърди, че с ВАСИЛЕВ се е срещнал в 14.00 часа, а римското следствие приема, че тази среща е станала в 15.00 часа без обосновка. Пред българския следовател обв. АГДЖА твърди, че на огледа на 10.05.1981 г. не е присъствувал АНТОНОВ, а по-късно - на 27.10.1983 г. л.3027 АГДЖА посочва, че "след като е мислил внимателно" твърди за присъствието на АНТОНОВ на площада - римското следствие не посочва кога и къде АНТОНОВ се е разделил с останалите, тъй както това не прави и самият АГДЖА.

- Свидетелите ПЕТКО ПЕТКОВ, СВЕТЛА ВАСИЛЕВА и ВАСИЛ ВАСИЛЕВ в своите показания твърдят, както и от иззето писмо на български език от ПЕТКОВ до италианския му приятел АНДРЕА ТОЛИ, с дата 09.05.1981 г. се установява безспорно, че вечерта на 10.05.1981 г. ЖЕЛЪО ВАСИЛЕВ е бил на гости в семейство ПИЕТРО и СВЕТЛА ПАРИЗИ /от 16.00 до 23.00 часа/. Там той е бил видян от съседите на семейството, италианските граждани ПИНО и МАРИЯ /протоколи за разпит т.13 л.171-177, т.14 л.66-68, л.148-150, писмо т.20 л.45-49

- Прави впечатление липсата в римското следствие на точното наименование на ресторанта в близост до гара "Термини" /неустановено защо/ не са установени лицата от персонала му, за да свидетелствуват за неколкократните срещи на група чужденци.

- Доказано е, че АЙВАЗОВ никога не е ползвал лека кола марка "Фиат"-128 /т.18 л.34-37/.

41

36

по-горе, следствието приема, че умишлено, пред надлежен орган на властта, обв. АГДЖА е твърдял неистини и е предоставял неистински доказателства, с което е целял привличането към наказателна отговорност на българските граждани. Субективната страна на извършеното престъпление - фактът, че обв. АГДЖА е знаел, че българските граждани са невинни, се обяснява със събраните по делото доказателства в тази насока.

РАЗДЕЛ ТРЕТИ

По обвинението по чл. 279 ал. 1 от НК.

При разследването бяха събрани многобройни и безспорни доказателства, че през м. юли 1980 г., обв. МЕХМЕД АЛИ АГДЖА е преминал през границата на страната през ГКПП "Капитан Андреево" и е влязъл на територията на Народна република България с паспорт на името на ЙОГИНДЕР СИНГ, без да има разрешение за това от надлежните органи на властта. Едно от тези доказателства са и самопризнанията на АГДЖА /т. 6 и т. 7/.

Преминаването на границата без разрешение на надлежните органи на властта обв. АГДЖА е извършил на 23.07.1980 г., което кореспондира със събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателства /т. 16/, с които се оборват неговите твърдения за това, че е влязъл в страната през първите дни на юли 1980 година.

Доказано е също така, че на 30.08. с. г. обвиняемият АГДЖА отново е нарушил граничния режим, като е излязъл без надлежно разрешение от НРБ и преминал в Турция през ГКПП "Капитан Андреево", използвайки същия паспорт /т. 6, т. 7 и т. 16/.

Същото деяние обвиняемият АГДЖА е извършил още два пъти на 31.08.1980 г. е влязъл в страната през ГКПП "Капитан Андреево" паспорт на името на ФАРУК ЙОЗГЮН и след няколко часа, същия ден е

42

37

напуснал НРБ през ГКПП "Калотина", използвайки същия паспорт.

По този начин, на 23.07., на 30.08. и на 31.08.1980 г. на ГКПП "Капитан Андреево" и "Калотина", обвиняемият МЕХМЕД АЛИ АГДЖА е влизал и излизал през границите на Народна република България без разрешение на надлежните органи на властта - престъпление по чл.279 ал.1 от Наказателния кодекс.

От субективна страна престъплението е извършено виновно и умишлено, при наличието на пряк умисъл. Обв.АГДЖА се е снабдил с паспорт на името на индийския гражданин ЙОГИНДЕР СИНГ, а след това с паспорт на името на турския гражданин ФАРУК ЙОЗГЮН и е нарушил граничния режим с цел да се укрива на територията на НРБ.

РАЗДЕЛ ЧЕТВЪРТИ

По обвинението по чл.316 от НК.

Чрез признанията на обв.АГДЖА и от другите събрани по делото доказателства е установено, че при влизанията си и излизанията си в и от територията на НРБ на 23.07., на 30 и 31.08.1980 както и при пребиваването си в страната, той съзнателно се е ползувал от преправени документи - паспорти на имената на ЙОГИНДЕР СИНГ и ФАРУК ЙОЗГЮН /т.6, 7 и 16 л.99-109/.

Ползуването на преправените документи обв.АГДЖА е извършил пред граничните власти и пред администрациите на хотели и туристически предприятия - ГКПП "Капитан Андреево" и "Калотина", гранд-хотел "София", парк-хотел "Москва", Новотел "Европа" и гранд-хотел "Балкан", пред Българската народна банка и пред ТК "Балкантурист".

С тези деяния обв.МЕХМЕД АЛИ АГДЖА е осъществил състав на чл.316 от Наказателния кодекс.

Престъплението е извършено виновно, при наличието на пряк умисъл.

РАЗДЕЛ ПЕТИ

По обвинението по чл.286 ал.1 във връзка с чл.310 ал.1
и с чл.5 от НК.

В своите обяснения пред италианските магистрати, както и пред български следователи при изпълнение на международна следствена поръчка през октомври и декември 1983 г. обв.МЕХМЕД АЛИ АГДЖА твърдеше, че при влизането си на територията на Народна република България през юли 1980 г. той дал подкуп в размер на 100 западногермански марки на българския граничен служител АЛЕКСАНДЪР АЛЕКСАНДРОВ /т.6 и 7/.

При разследването беше безспорно установено, че твърденията на обвиняемия са неверни. В показанията си на предварителното следствие свидетелят АЛЕКСАНДРОВ обясни своите задължения на служител на Граничния контролно-пропускателен пункт "Капитан Андреево" /т.14 л.126-130/. Той разпозна в представеното му доказателство - гранична статистическа карта /т.16 л.14-17/ своя личен щемпел и своя почерк при отбелязването на часа на влизане, с което беше удостоверено редовното обработване на документите при влизането на обв.АГДЖА с паспорт на името на ИОГИНДЕР СИНГ и беше отхвърлен мотива за получаване подкуп от свидетеля. От иззетите други статистически карти, обработени от АЛЕКСАНДРОВ е видно, че всичките отметки по тях, направени саморъчно от него, съответствуват на статистическата карта на името на ИОГИНДЕР СИНГ. Доказателства във връзка с това представляват и извършените графическа и техническа експертизи, които удостовериха авторството на св. АЛЕКСАНДРОВ. В показанията си той категорично отхвърли твърденията на АГДЖА и представи молба към следствените органи за търсене на наказателна отговорност от него за твърдените неистини /т.2 л.61/.

44

39

Беше разгледан и въпроса дали това деяние на обв.АГДЖА е малозначително или дали неговата обществена опасност е явно незначителна, с оглед намирането на приложение на чл.9 ал.2 от Наказателния кодекс. След изследване на комплекса от престъпни деяния на АГДЖА от тяхната обективна и субективна страна следствието приема, че деянието разгледано в този раздел не е малозначително и обществената му опасност не е явно незначителна, тъй като обвиняемият се стреми да очертае невярна фактическа обстановка за толериране спрямо него от официални длъжностни лица в страната, както и да даде невярна представя за тяхната корумпираност.

По този начин, през периода от декември 1982 г. до октомври 1984 г. обвиняемият МЕХМЕД АЛИ АГДЖА в Република Италия пред български следователи и италиански магистрати - надлежни органи на властта е набедил българския гражданин АЛЕКСАНДЪР АНГЕЛ АЛЕКСАНДРОВ - служител на ГКПП "Капитан Андреево" в престъпление взимане на подкуп, като е знаел, че е невинен. С извършеното в чужбина деяние турския гражданин е засегнал интересите на българския гражданин. С това обвиняемият МЕХМЕД АЛИ АГДЖА е осъществил престъпния състав на чл.286 ал.1 във връзка с чл.301 ал.1 и чл.5 от Наказателния кодекс.

Обв.АГДЖА е извършил и това престъпление виновно при наличието на пряк умисъл. Знаейки, че свидетелят е невинен, той умишлено го е набедил в престъпление с цел да му навреди.

X

X X

Данните за личността на обвиняемият МЕХМЕД АЛИ АГДЖА сочат, че той е роден и израснал в слабо развит район на анадолски

45

40

Турция. Останал сирак, той упражнява физически труд като работник а след това завършва институт за учители. Приет е и за студент, но не пожелава да завърши висше образование поради заангажираността си с десни терористични организации.

Става член на организацията на "Сивите вълци", военизиран отряд на профашистката Партия на националното движение, чийто ръководител е бил АЛПАСЛАН ТЮРКЕШ, бивш министър, сега арестуван в Турция за дестабилизираща държавна дейност.

АГДЖА участвувал в множество политически терористични акции, включително убийства и в криминални престъпления. Участвувал и в убийството на журналиста ИПЕКЧИ, за което е арестуван и покъсно задочно е осъден на смърт.

Характерът на обвиняемия АГДЖА съдържа качества, които обуславят и част от мотивите за извършване на инкриминираните му по това следствено дело престъпления.

Причините за извършване от обвиняемия АГДЖА на доказаните престъпления се коренят в приемането в младежка възраст и доразвиване впоследствие на антикомунистически и антисоциалистически идеи. Под влияние на тези идеи той се е развил като националист и неофашист с присъщата му като такъв ценностна ориентация. За обвиняемият АГДЖА, който пряко е извършвал терористични актове не представлява никакво психологическо бреме да лъже, да клевети и да изопачава истината, особено когато това би се отразило зле върху омразни нему институции и личности, каквито са социалистическа България и нейните граждани.

Като благоприятстващи условия за извършване на престъпленията са се явили контактите му в италианските затвори със служебни и "частни" лица, които са го подпомагали в извършването

46

41

на клеветнически и провокационни действия. Такива условия са били още липсата на постановената с присъда изолация на АГДЖА в затворите, в резултат на което той съобразяваше, корегираше и изменяше обясненията си в удобните за неговата клеветническа позиция. Благоприятно условие за извършване на това престъпление е било и пристрастното разследване на съдия-следователя МАРТЕЛА, с което по същество той е подпомогнал обвиняемия АГДЖА.

Мотивите на обвиняемия АГДЖА са породени от неговите характерови черти, касаещи стремежът към известност, нарцизъм и самовлюбеност, желание да демонстрира зависимост на другите пред него. Освен това мотивите му са породени и от фактическата обстановка, в която попада - стремеж да запази живота си, който би бил застрашен при отказ да участва в провеждането на клеветническите действия спрямо НРБ и нейни граждани и стремеж да изтърпява докрай наложената му присъда от "доживотен затвор".

Следствието отбелязва, че обвиняемият АГДЖА признава своите антикомунистически убеждения, признава контактите си в затвора с обработващите го лица, признава липсата на изолация и мотивите си да бъде "облагодетелствуван от специалните закони или президента на Италия".

X

X

X

Предвид гореизложеното и на основание чл.219 от НПК

З А К Л Ю Ч А В А М :

Приключвам следствено дело № 179/1982 г. по описа на ГСУ-МВР и го изпращам на Главна прокуратура на НР България с мнение да бъде предаден на съд обвиняемия:

47

42

МЕХМЕД АЛИ АГДЖА - роден на 09.01.1958 г. в гр.Малатия - Турция, турчин, турски гражданин, неженен, със средно образование, понастоящем в затвора "Ребибия" - гр.Рим - Италия за това, че:

- от 1981 г. до настоящия момент, на територията на Италия е извършил действия с цел да предизвика враждебни действия против Народна република България - престъпление по чл.98 ал.2 във връзка с чл.5 от НК;

- от м.октомври 1982 г. до м.октомври 1984 г. в Италия, пред надлежни органи на италианските и българските власти е набедил българските граждани СЕРГЕЙ АНТОНОВ, ТОДОР АИВАЗОВ, ЖЕЛЪО ВАСИЛЕВ и ИВАН ДОНЧЕВ в извършване на престъпление - опит за убийство на папа ЙОАН-ПАВЕЛ ВТОРИ, като знаел, че са невинни. В резултат на набедяването от страна на обвиняемия, посочените български граждани са привлечени към наказателна отговорност - престъпление по чл.286 ал.3 във връзка с ал.2 и чл.5 и чл.116 т.9 във връзка с чл.18 от НК.

- На 23.07.1980 г., 30.08.1980 г. и 31.08.1981 г. е влизал и излизал в районите на ГКПП "Капитан Андреево" и ГКПП "Калотина", през границата на НР България, без разрешение на надлежните органи на властта - престъпление по чл.279 ал.1 от НК.

- При незаконните влизания и излизания през границата на страната осъществени в периода от 23.07. до 31.08.1981 г. и при престоя си в същия период в НР България, съзнателно е ползвал подправени документи - паспорти издадени на индийския гражданин ИОГИНДЕР СИНГ и турския гражданин ФАРУК ЙОЗГЮН, като за самото подправяне не може да му се търси отговорност - престъпление по чл.316 от НК.

- От м.декември 1982 г. до м.октомври 1984 г. в Италия

48

43

пред италиански и български надлежни органи на властта е набедил български гражданин, служителя от ГКПП "Капитан Андреево" АЛЕКСАНДЪР АЛЕКСАНДРОВ в престъпление - подкуп, като знаел, че е невинен - престъпление по чл.286 ал.1 във връзка с чл.301 ал.1 и чл.5 от НПК.

СЛЕДОВАТЕЛ:

/И.Орманков/